

Steder store og ret anselige; men naar der gives dem den Frihed, som de faa ved Gennemførelsen af dette Lovforslag, ville de sikkert vokse meget betydeligt, og det tror jeg, vil være et overordentligt stort Gode for Befolkningen.

Med Hensyn til Retten til at servere spirituose Drikke er der derimod vedblivende draget Grænser her i dette Lovforslag, men det maa vel erindres, at der er draget Grænser i Forvejen, og det kan sikkert med Rette siges, at de Grænser, der her drages i det nye Lovforslag, ikke i nogen Maade ere snævrere end de, der allerede drages i den bestaaende Lovgivning.

Et andet Hovedformaal med nærværende Lovforslag er at komme Smugkroerne til Livs. Der eksisterer her i København en Mængde Smugkroer; men ude Landet over findes der ogsaa saadanne. Jeg husker, at da jeg i 1890 boede i Aarhus, var der i en Landsby i Nærheden en Smugkro, der var meget besøgt, og som kaldtes for „Sparekassen“, fordi man der anbragte de Midler, som man ikke fandt Anvendelse for i det daglige Liv. Det er sikkert ikke noget usædvanligt, at der rundt omkring i Landsbyerne er Smugkroer. Disse søger man gennem hensigtsmæssige Lovbestemmelser i nærværende Lovforslag at komme til Livs. Dette, tror jeg, er et stort Gode.

Dernæst søger man at give Befolkningen forøget Indflydelse paa Beværtningernes Antal og forøger derved Selvstyret. Den Bestemmelse, som Kommissionens Forslag herom havde, gik ud paa, at $\frac{2}{3}$ af en Kommunes Beboere skulde have stemt for Nedlæggelsen af en Kro, for at den kunde finde Sted. Nu har der imidlertid af Hensyn til dette Forslag af Administrationen været etableret en Række Afstemninger, og det har under disse vist sig, at Deltagelsen deri var saa svag, at hvis man opretholdt Kravet om, at $\frac{2}{3}$ af Beboerne skulde have stemt mod en Kro, for at den kunde nedlægges, vilde saa godt som alle Kroer forblive bestaaende. Man har derfor i Folketinget slaaet sig til Ro med den Bestemmelse, at det er tilstrækkeligt, naar Flertallet af dem, der afgive Stemme, stemme mod Kroen, vel at mærke, hvis der har vist sig saa levende Interesse blandt Kommunens Beboere for at faa Kroen nedlagt, at dog i det mindste 25 pCt. af dem have stemt mod Kroen. Det er altsaa et dobbelt Krav, der stilles, og jeg tror, at det er forstandigt i dette Forhold at fastholde et saadant dobbelt Krav,

for at ikke den Del af Befolkningen, som er bleven overstemt, skal føle sig altfor stærkt forurettet ved, hvad der er sket.

Et æret Medlem (Stilling) udtalte, at man ved Uddelingen af Jernbanerestauranterne burde tage Hensyn til Fagdannelsen. Det, synes jeg, er rimeligt, og jeg skal gøre Ministeren for offentlige Arbejder opmærksom paa de Udtalelser, der i saa Henseende ere faldne her i Tinget.

Der er saa blevet sagt, at det var uheldigt at gøre Krobevillingerne 5-aarige, idet man kunde tænke sig, at Indehaveren i de 5 Aar vilde søge at sælge saa megen Spiritus som muligt. Man kan dog ligesaa vel sige, at den, der har Bevillingen paa 5 Aar, maa søge at opføre sig saaledes i disse 5 Aar, at han kan vente, at hans Optræden ikke skal møde saa stærk Modstand, at man efter de 5 Aars Forløb stemmer ham ud. Det er blevet hævdet med stor Styrke, at det var højest uheldigt, at der skulde findes et ca. 3 Tommer højt Skilt paa de Bygninger, i hvilke der var Restauration, med Angivelse af, hvorvidt man i denne Restauration solgte stærke Drikke eller ikke. Jeg tror imidlertid, at naar den ærede Taler nævnedes som Eksempel „Paladshotellet“ eller „Bristol“, saa vil dog vistnok et 3 Tommer højt Skilt, som dog heller ikke behøver at være saa formidabelt langt, ikke vække en saa overordentlig Opsigt hverken paa „Bristol“s eller paa „Paladshotellet“s Façade, og det vil sikkert ikke kunne øve nogen afgørende Indflydelse paa Bygningens hele Stil og Udseende.

Der blev fra et æret Medlem anket, og i stærke Udtryk, over, at der i § 20 staar: „Den herbergerende, der overskrider sin Ret til at beværte, anses for ulovlig Beværtning“. Jeg tror, hans Anke der skal rettes mod Sætternissen, som vist er Skyld i dette; det er vist en Fejl fra Typografens Side. Der skulde vist staa: „anses som for ulovlig Beværtning“. Jeg tror, at det, som her har fundet Sted, blot er en Trykfejl.

Jeg tror ikke, at det er nogen Nytte til at forlænge Debatten nu, og det er heller ikke i Overensstemmelse med Tingets Sædvane. Jeg skal derfor her slutte, idet jeg takker for den velvillige Behandling og det Haab, som er givet om, at tredie Behandling skal bringe en Afslutning paa Forhandlingerne angaaende dette Forslag, saaledes at Forslaget, som allerede har foreligget til Behandling paa Rigsdagen siden 1907, vil kunne blive ophøjet til Lov.